

OORLOG AAN DEN OORLOG!!!

Dit Oorlog

Orgaan.

Uitgegeven door linkse arbeiders.

No. 21.

October, 1935.

Theorie en praktijk.-

De ontwikkeling der maatschappij, is een ontwikkeling van tegenstellingen. Het zijn de tegenstellingen binnen een bepaalde maatschappijvorm, in ons geval het kapitalisme, welke de krachten doet geboren worden, die haar structuur zullen vernietigen. Het is de tegenstelling tusschen bourgeoisie en proletariaat, tusschen betaalde en onbetaalde arbeid, die het proletariaat steeds meer en meer dwingt haar klassenbelangen zelf te verdedigen.-

In het opkomende kapitalisme organiseerde het proletariaat zich in politieke partijen en vakverenigingen. Deze partijen en vakverenigingen moesten de belangen van hen die zich in haar organiseerden, behartigen. Dat wil in wezen zeggen, dat de leiders der politieke partijen en vakverenigingen den klassenstrijd voerden. Het waren de leiders welke in de parlementen voor de belangen van het proletariaat opkwamen en tegenwoordig zien we dit zelfs nog. Het waren de leiders welke de stakingen leidden, zij waren het die bij de bourgeoisie op visite kwamen, en overhandelden hoe den "strijd" het best gevoerd zou kunnen worden.

Deze manier van "strijden" dus (door middel van leiders) was tijdens het opkomende kapitalisme, de eenig mogelijke en de eenige juiste weg.

Maar wat gisteren nog juist is, kan heden onjuist zijn. Zoo is het ook hier. Vroeger was het juist en dus zedelijk dat de leiders den klassenstrijd voerden, dat enkelingen als vertegenwoordigers der massa, de belangen der massa verdedigden, maar heden in het modern gemonopoliseerde kapitalisme wat ongeveer zijn vervolmaking vind in het Staatskapitalisme, is het onjuist om door middel van leiders te vechten en dus onzedelijk.

We moeten goed begrijpen, dat wanneer de leiders den "strijd" voeren niet de massa strijdt, dat wanneer de leiders over de maatschappelijke verschijnselen nadenken en hun tactiek bepalen, de massa niet nadenkt en niet bepaald. Dat wanneer de leiders der vakverenigingen over de goeder beschikken, de massa niet beschikt. De eerste voorwaarde voor dezen manier van "strijden" is, dat de massa ideologisch en economisch van de leiders afhankelijk moet zijn. Evenals een leger, zonder een hecht gecentraliseerde legerleiding, zonder generaals en officieren, d.w.z. zonder een ideologisch afhankelijk massa ondenkbaar is, zoo is ook den strijd door middel van leiders ondenkbaar, indien niet eveneens de massa ideologisch van de leiders afhankelijk is.-

De leiders, voelen zich als de verlossers van het proletariaat, zij zouden door middel van hun intellect het proletariaat uit het moeras trekken en verlossen. Zij, als de theoretici, schreven, evenals de dokter, een recept, welk de massa maar had op te volgen en het socialisme zou een feit zijn.

Deze leiders, die evenals de bourgeoisie parasiteerden op de onkunde der massa, enkel en alleen bestaan kunnen bij die onkunde van die massa, deden dan ook geen enkele moeite om het KLASSENBEWUSTZIJN van het proletariaat te bevorderen, nee, integendeel zij remden de ontwikkeling van het klas-
senbewustzijn, zij waren n.l. niet gebaat bij een bewust proletariaat en moesten dan ook elke poging, elke activiteit der massa neerslaan.-

Hun positie als leiders dreigden n.l. door de zelfactiviteit der massa in gevaar te komen. De methode welke de leiders gebruikten om de zelfactiviteit der massa te verlammen, verschilt in wezen niets van de methoden der bourgeoisie, zij gebruikt en gebruikte n.l. eveneens de meest verfijnde kapitalistische ondernemingstactiek. Elk een welke haar macht, haar bezit, (dat zijn de partijen) in gevaar dreigde te brengen, zal zij bestrijden met dezelfde methoden als waarmee de eene kapitalist den ander bestrijdt.

Van zelf sprekend dat de leiders, de partijen niet meer gingen zien als middel tot het socialisme, maar als doel. Evenals het doel van de kapitalist is, om zooveel mogelijk winst te behalen, evenzoo is het doel van de leiders om een zoo groot mogelijke massa-partij te bezitten, om zoodoende hun kapitalistisch karakter en de van het proletariaat vervreemde behoeften, volledig te kunnen bevredigen.

Deze manier van strijden zien we zelfs heden door het proletariaat nog gebruiken. In dezen tijd, in den tijd zooals wij hierboven reeds schreven van het Staatskapitalisme, staat de bourgeoisie niet meer als individueele bezitter tegenover het proletariaat, maar als klasse. Het tijdperk van de vakstrijd, van de enge beroepsstrijd, is voorbij. Het proletariaat vindt nu niet meer een deel, maar de heele bourgeoisie als klasse tegenover zich. De vakverenigingen zijn dan ook geworden tot verlengstukken van de Staat, staatsorganen, verlengstukken van B.A.-

Haar structuur is dan ook van volkomen kapitalistische aard geworden en zij die meenen dat de vakverenigingen nog wel strijdwapenen kunnen zijn in handen van het proletariaat, wanneer er maar andere leiders aan het hoofd zouden staan, vergissen zich deernig. Het zijn niet de leiders, die de schuld zijn van de contra-revolutionaire houding der vakverenigingen, maar het is de structuur der organisatie zelf. Wanneer men de huidige leiders zou vervangen en er betere, revolutionairdere voor in de plaats zou stellen, dan waren ook dezen "revolutionairen leiders" binnen een paar maanden net zoo reformistisch als de vorige. Zij die dit dus denken zien de schijn voor het wezen aan.

Zoo is het eveneens met hen, die de eenheid der arbeidersklasse zien, in een partij-eenheid, een eenheid dus van bovenaf. De arbeiders die zoo denken zien niet in, dat zij een eenheid willen op de basis der verdeeldheid. Zij willen eenheid, omdat de bourgeoisie, gedwongen door haar positie in het productieproces, het levenspeil der arbeidersklasse moet verlagen en "de democratische rechten" steeds meer en meer aantast. Zij zijn zich wel bewust dat de klasse een moet worden, maar kunnen zich geen andere eenheid indenken, dan de eenheid der partijen.-

Maar naarmate de maatschappelijke verhoudingen zich wijzigen, zal het proletariaat steeds meer en meer gedwongen worden, zelf haar eigen strijd te leiden en zelf over de maatschappelijke problemen na te denken.

Wanneer er een staking los breekt, dan zullen de vakverenigingen meer en meer de zijde van de bourgeoisie moeten kiezen en dus zodoende het proletariaat dwingen zelf handelend op te treden.

Dit zelfoptreden der klasse gaat natuurlijk gepaard met vallen en opstaan. Steeds zal de oude denkwijze, de nieuwere verdringen. De sleur, de traditie zullen het proletariaat velen parten spelen. Steeds weer zal het proletariaat in de vroegere fout vervallen, door haar strijd uit handen te geven. In dit proces, waar het proletariaat zich bewust gaat worden van haar plaats in het productieproces, voltrekt zich een verandering van de denkwijze der arbeiders. Vroegere opvattingen worden vernietigt, anderen worden geboren. Het is een langzaam rijpen naar hogere vormen van klassenstrijd. Een hogere vorm daarom, omdat zij de manier van strijden veel algemeener, veel wijder stelt en omdat niet meer een vak of beroepsfront gevormd wordt, maar een klassefront.

In de toekomst zullen dus niet meer de leiders den klassenstrijd voeren, maar de massa zelf. De massa zelf zal handelend optreden en haar eigen strijd zelf leiden, zij zal de krachten voortbrengen, welke zij in bepaalde oogenblikken nodig zal hebben en zichzelf dus in de werkelijke zin des woords zelf bevrijden. Dan zullen de woorden van Karl. Marx in vervulling gaan n.l.

DE BEVRIJDING VAN HET PROLETARIAAT ZAL HET WERK DER ARBEIDERS ZELF ZIJN.

----- o -----

Eenige kameraden zonden ons onderstaand manifest ter ~~xxx~~ opname, waaraan wij gaarne willen voldoen.- xx

-----o-----

OPEN BRIEF AAN DE COMMUNISTISCHE PARTIJ HOLLAND.-

Wanneer gij dezen open brief ontvangt, dan kan den oorlog tusschen Italië-Abessinië reeds een feit zijn. Dat dezen oorlog niet alleen tot Italië-Abessinië beperkt zal blijven zal voor iedereen duidelijk zijn.

Achter Italië zal zich zoo goed als zeker, Duitschland, Polen scharen terwijl achter Abessinië, Engeland, Amerika, België en Nederland zullen staan. Het betekent dus een strijd tusschen twee kapitaalsgroepen. Het is de rentabiliteit dezer kapitaalsgroepen die het dwingt zijn afzetgebieden te vergroten. Kunnen wij dus partij trekken voor een van dezen kapitaalsgroepen, is het wel volkomen tot U doorgedrongen wat de leuze "handen af van Abessinië" betekent.

Het betekent dat gij U schaart aan de zijde van Engeland, Amerika, enz.

Het betekent dat gij weer in dezelfde fout vervalt, waarin Wijnkoop reeds in '18 verviel, n.l. dat het Engelsch-Amerikaansche Imperialisme beter is dan het Duitsche. Gij zegt nu reeds in wezen hetzelfde.

Het betekent dat gij de stelling van de vijand staat in eigen land losgelaten hebt, en bent gaan geloven dat de bourgeoisie dezelfde belangen heeft dan het proletariaat, n.l. de vrede.

Het betekent dat gij gezamenlijk met de "eigen" bourgeoisie het proletariaat zult oproepen om het Vaderland te verdedigen.

Het betekent dat gij in plaats klassenstrijd, de klassenvrede wenst dat gij dus in plaats van revolutionair, contra-revolutionair zijt geworden.

Het betent dat wanneer gij de parolen van Uw leiders opvolgt, dat gij hen die probeeren om den oorlog te verhinderen, als contra-revolutionairen neer moet schieten.

Het betekent in wezen dat gij niet de "onafhankelijkheid" van Abessinië wil verdedigen, maar de nationale economische opbouw van het Russische Staatskapitalisme.

Het betekent dat gij al hoewel den mond vol van eenheid van actie, juist degene bent, die de eenheid der arbeidersklasse in den weg staat.

Dit zijn de feiten, kameraden. De bourgeoisie zal trachten, ook met behulp van jouw partij, ook al klinkt dat je misschien vreemd in de ooren, ons als proletariaat een oorlog in te jagen, voor haar imperialistische belangen.

En ook Sowjet-Rusland, eens het land der revolutie, nu het land der contra-revolutie, zal zijn plaats innemen, niet aan de zijde van het wereldproletariaat, maar aan de zijde van het wereldkapitalisme.

Daarom, kameraden, bedanken wij als links-revolutionairen met een partij als die der C.P.H. samen te werken om den oorlog te verhinderen, want als wij samen zouden werken, zouden ook wij ons schuldig maken aan den komenden massamoord.-

VOOR ONS STAAT DEN VIJAND NOG STEEDS IN EIGEN LAND!!!!!!

----- x -----

Verraad!!!!!!!

Wanneer wij alzo de verschillenden dagbladen doorlezen o.a. Het Volk, De Tribune, De Courant, enz, dan blijkt ons duidelijk de Nationale opheitsing welke langs dezen weg onder de arbeiders gebracht wordt.-

Het "enigst revolutionaire" dagblad heeft zijn beruchte zwaai genomen, gelijk in '14 de S.D.A.P. deed. Zij schrijft n.l. in haar blad van 3 Octobet '35, dat we moeten vechten voor de nationale onafhankelijkheid van ons volk.

Ook de brochure welke door de C.P.H. is uitgegeven getiteld "Volk en Vaderland in Nazihand" schrijft letterlijk! "Het fascisme moet verslagen worden", sluit de rijen van het volksfront tegen het fascisme". "Op de bres voor de nationale onafhankelijkheid van ons volk! Met andere woorden betekent dat: arbeiders, proleten, maak je klaar, om voor de hollandsche bourgeoisie naar de grenzen te trekken.

Deze dingen behoren gezegd te worden, omdat we op het oogenblik voor het feit zijn geplaatst, dat Italië- Abessinië binnengerukt is om de "BESCHAVING" daar te brengen.

Italië moet terwille van de rentabiliteit van haar kapitaal, expansiegebied hebben, en daarom moeten die "onbeschaafde" negers maar weer door de beschaving brengende bourgeoisie uitgezogen worden, tot op het gebeente toe.-

Duizenden jonge kerels van Italië worden daarvoor naar het slachveld gevoerd. De pers, radio, theaters, bioscopen, kerken en partijen, hebben in de afgelopen maanden een grootscheepsche campagne gevoerd, om het internationale proletariaat, in een oorlogstroes te brengen.

En in Holland? Bij voorbaat wordt er door de kapitalistische en door den partijpersen, al gehitst, tegen Italië en voor Abessinië, wat voortvloeit uit de economische belangen van Holland, welke pallel loopt met dat van Engeland, Amerika en andere imperialistische rovers.

Waarom kameraden deze herhaling van '14 ? Omdat het kapitalistische bedrijfsleven niet meer kan teren op de huidige verhoudingen!

Omdat het koloniaal bezit van de imperialistische landen, gevaar loopt, door andere rovers ingepikt te worden, en zoodoende hun uitbuitingsmogelijkheden kleiner wordt.

Het is voor de Hollandsche Bourgeoisie een levenskwestie, als Nederlandsch-Indië weggestolen wordt door een van de nabuur-staten.

Ons kan het niks verdommen, wie er in Abessinië heerscht, want de uitbuiting is er niet minder dragelijk door, ja, misschien nog wel erger.

Daarom, kameraden, als we zien dat er door de partij-fanatisme, allerlei soorten laster en insinuaties gebruikt worden, om onder de feiten vandaan te komen, dan moeten we ook daaraan constateeren dat het gebrek aan inzicht hun ontbreekt, een van de grondpeilers zijn, waar het tegenwoordigen partijstelsel op rust. Want, niet zij (de arbeiders) bepalen wat de massa wil, maar de leiders ! ,,,,,,,,,,,,,, denken,,,,,,,,,,,,.

Omdat het klasseninzicht hun ontbreekt, moeten zij wel alles napraten wat de leiders hun ingeven en voorkauwen.

Alleen dan, als het proletariaat het klasseninzicht heeft eigen gemaakt, dan gaan we al dezen dingen van uit een andere gezichtshoek bekijken. Dan worden ons alle dingen, (welke ons altijd voor moeilijk voorgehouden zijn) veel duidelijker, we zien ze dan meer van uit een klassenstandpunt, omdat we geen inzicht meer van de leiders ontvangen, moeten we dan de maatschappelijke verhoudingen, de dingen anders bekijken als voorheen.

Daarom is het nu niet den weg om te zeggen, wij staan op de bres voor de nationale onafhankelijkheid van ons volk, dat is verraad plegen tegenover het internationale proletariaat, want we zijn geen nationalistten.

We moeten dan nu zeggen, we zijn voor de algeheele omverwerping, en vernietiging, van de bestaande orde met alles wat deze orde aanhangt.

We zijn niet voor "Abessinië" maar tegen elke oorlog onder welk mom ook. Ben je voor Abessinië, dan ben je ook voor hen die achter Abessinië staan, en dat zijn Engeland en Amerika.

Den oorlog kan en moet verhindert worden, door de algemeene werkstaking!!!!

De oorlog KAN verhindert worden, als we verhinderen de levensmiddelen en wapentransporten, zowel als in binnen en buitenland.

Wel te verstaan dat het Russische proletariaat daarbij inbegrepen is, en niet door middel van de derde internationale, de weigering van de engelsche leerarbeiders verheerlijken, en achteraf toch zelf graan, petroleum, hout, steenkool, leveren.

We moeten ons daarom niet richten tot de de een of andere partijleiding, om samenwerking, welke bij voorbaat zich al inschakeld heb in het nationale kamp.

Maar we moeten ons richten tot het internationale proletariaat, en ze zeggen dat zij alleen de voortbrengers zijn van de productiemiddelen!!

We moeten hun zeggen dat zij het in hun macht hebben, om de gehele uitbuitende klik weg te vagen!!

Zij, het proletariaat alleen kan en moet de bevrijding van de arbeidersklasse bewerkstelligen!!!!

Daarom, proletariërs, aller landen vereenigt U !!!!

Is theoretische scholing noodzakelijk naast de praktische klassen- strijd?

Als men zoo dagelijks in contact komt met kameraden van verschillende richtingen, komt men tot de ontdekking dat in het algemeen de opvatting bestaat, dat het wel goed is den strijd tegen het kapitalistische systeem te voeren, maar dat dit alleen maar kan gebeuren doormiddel van een goed georganiseerde partij. Wat betekent dat in wezen? De uitschakeling van persoonlijke inzichten. Dit beteekent dat in de practijk (in theorie zegt men natuurlijk dat het anders is) de partijen een bepaalde tactiek uitvoeren die niet altijd in het proletariaat leeft als werkelijke noodzakelijkheid, maar toch uitgedragen wordt, omdat die partijen het als een politieke noodzakelijkheid achten. Op dñe noodzakelijkheid komen we nog terug.

Doordat het proletariaat in grote lijnen nog denkt dat de partijen en het wel voor haar klaar kunnen spelen, gebeurt het, dat ze de geheele leiding in handen leggen van een paar handige kopstukken, die door hun demagogische handelingen en voor de gemiddelde arbeider niet altijd begrijpelijke taal, een algeheele overmacht op ze hebben. Die overmacht bezitten ze niet alleen omdat ze "de geestelijke meerdere" van het proletariaat zijn, maar ook en wel hoofdzakelijk omdat ze partijleiders zijn. Het is de structuur der partijen en vakverenigingen welke het mogelijk, ja zelfs noodzakelijk maakt dat de leiders de economische en politieke macht bezitten. Maar dat neemt niet weg dat de leiders vaak door een paar schonen welgekozen woorden, naar een prachtig voorbeeld van "Marx", bijv. waarvan de arbeiders het diepere wesen niet kunnen begrijpen, doordat ze daarvoor het werkelijke inzicht missen den arbeiders te suggereren.

Daardoor komt het dat ze volgzaam de "leiders" achterna lopen, door dik en dun, door misleiding en bedrog. Men laat voor zich denken, door menschen die zich moeite getroost hebben te ontwikkelen en daarom in dienst der partijen in staat zijn, aan de arbeiders hun wil op te leggen.

Straks sturen ze de arbeiders der geheele wereld den oorlog in, met vlammonde leuzen zooals: "handen af van Abessinië"!!!! Op voor de verdediging van ONZE (!) ONAFHANKELIJKHEID! Nationale belangen gaan boven nationale verschillen!! Voor onze Nationale verdediging, enz!

We zullen maar achterwege laten, wie dat zooal heeft uitgeroepen, maar een goed opmerker weet wel uit welke kampen dat zooal komt.-

Terwijl als men er juist over kan oordelen het blijkt te zijn een verdediging van de felste tegenstanders der arbeiders, de kapitaalsgroepen. Het is de voorkeur geven van de eene kapitaalsgroep boven de andere. De louze liever te vechten voor de onderdrukking onder de "eigen" Nationale groep, dan onder die anderen.

Dat die partijen zoo moeten handelen komt omdat ze niet arbeiden in 't belang der proletaren, maar alles laat gebeuren in 't belang der partij ten koste van wien dan ook.

Hoe kunnen we dan onderscheiden, wat voor het proletariaat de juiste weg is? Daar zullen we zelf over moeten denken, zelf de problemen moeten onderzoeken, zoodat men ons geen "socialisme" of "Communisme" voor kan houden wat in werkelijkheid Staatskapitalisme blijkt te zijn.-

We zullen toch eerst moeten weten wat we bestrijden, opdat we als bestrijden opdat we als we het vernietigd hebben, er niet wat anders voor in de plaats stellen, iets wat uiterlijk wat anders schijnt maar in werkelijkheid hetzelfde of misschien nog erger is.-

Als we een ernstige tot nu toe nog niet uit teroeien ziekte willen bestrijden, zullen we toch eerst moeten weten wat de kiem of de oorzaak is dan te zien of er een middel is ter bestrijding, zoo ja dan kan men het aanwenden. Zoo gaat het ook met het bestrijden van het kapitalisme. Eerst zullen we het wezen, het karakter moeten kennen en weten op welke manier het ons arbeiders onderdrukt om er dan daarna stelling tegenover te nemen, het te bestrijden, vernietigen, en er dan iets wezenlijks anders voor in de plaats stellen, zoo, dat ons niet hetzelfde overkomt als onze kameraden in "Rusland" en "Duitschland" die op dezelfde wijze worden onderdrukt en uitgebuit als wij, met het argument en de leuze, dat het is voor de socialistische opbouw.

Maar dat kost veel zeer veel moeite. Dat beteekent niet, (zooals wel eens geuit is) dat men zich alleen maar opsluiten moet in een studeervertrek, doch de verkregen kennis uitdraagt, daar waar proletariërs zich te samen vinden. Daarom tracht eerst iets te weten te komen van het onderdrukkingssysteem. Zet daardoor tegenover de eenige manier waardoor we het kunnen vernietigen en hoe we dan de nieuwe maatschappij op goede grondslagen zouden kunnen vestigen.

Dan zullen we tot de ontdekking komen, dat het niet de partijen kunnen zijn, die ons tot de overwinning kunnen voeren, maar dat het het werk moet zijn van de arbeiders zelf, in hun bedrijfsorganisaties en arbeidersraden. Dat kan niet anders zijn, dan dat wij, arbeiders, de leiding der productie zelf in handen nemen, zoodat we zooals Karl. Marx zegt krijgen, de associatie van vrije en gelijke producenten.

Dan kunnen we als bewuste, klaardenkenden arbeiders vechten voor een betere toekomst. We nodigen daarom onze kameraden uit om groepen te vormen en zelfstandig problemen die betrekking hebben op de klassenstrijd te bespreken, zoodat de arbeidersklasse een geesteskracht ontwikkelt, waarop de bourgeoisie in de komende klassengevechten te pletter zal lopen.-

----- X -----

A T T E N T I E ! ! ! ! ! ! !

Hiermede berichten wij, dat bij onze verspreiders verkrijgbaar is, een zeer belangrijke studie-brochure, getiteld : Het wezen van den menschelijken hoofdarbeid.

door Joseph Dietzgen.

vertaling door Herman Gorter.-

PRIJS 25 ct. Per post 35 ct.

STUUR JE KRITIEK AAN ONS TOE!!

„DE ARBEIDERSRAAD“ 99

Overgenomen uit "De Arbeidersraad" door Herman Gorter.-

Uit iedere werkplaats één organisatie,
Uit elke organisatie een Raad,
Eén Raad uit de organen elker natie,
Uit alle raden een gemeene Raad.
Dat is d'organisatie van den arbeid
Die overwinnen zal het kapitaal,
Dit is d'organisatie die in waarheid
Hen meesters van de aarde maken zal.

In deze organisatie komen zij zelve,
D'arbeiders, ieder van hen, tot hun kracht,
Hiermee kunnen zij 't graf van ieder delven,
Die de tirannie heeft of naar ze tracht.
Zij allen samen vormen de gewelven,
Die zelf zijn, en waarop berust, hun macht.

Die economische en politieke raden
Zijn werktuigen der harde evolutie,
Zoolang de historie vraagt nog niet naar daden
Van het geweld der hoog' revolutie.
Maar zoodra zij d'arbeiders roept tot daden
Der gewelddadige revolutie,
En wegwerpt als een vod d'evolutie,
Dan zijn de organen weer de Arbeidersraden.

Zij maken d'arbeidersorganisatie,
In de werkplaatsen, en hen tot een natie,
In de dagen der harde evolutie,

Zij maken zich zelf tot het afdoend wapen,
Dat d'arbeiders slechts hebben op te rapen,
In de dagen der trotsche revolutie.-

----- o -----